

NAŠE SLIKE

PRILOGA SLOVENSKEMU GOSPODARJU

LETNIK III

MAREC 1936

ŠTEV. 3

„Jezus pa je spet zaklical z močnim glasom in izdihnil“
(Matej 27, 5)

„Veste, da bo čez dva dni velika noč in Sin človekov bo izdan, da ga križajo“ (Mat. 26, 2)

Ko je tedaj Gospod spoznal, da so farizeji slišali, da Jezus pridobiva in krščuje, in potem, ko so Janeza vrgli v ječo, se je umaknil v Galilejo in prišel v Kafarnaum, ki je ob morju, in se je tam nastanil. Od tedaj je začel Jezus oznanjati in opominjati. Ko je pa hodil ob Galilejskem morju, je zagledal dva brata, Simona, z imenom Peter, in njegovega brata Andreja, ko sta mrežo metala v morje; bila sta namreč ribiča. Reče jima: »Hodita za menoj in napravil bom vaju za ribiča ljudi.« In takoj sta mrežo popustila in šla za njim. In ko je odondod šel dalje, je videl druga dva brata: Jakoba, sina Zebedejevega, in njegovega brata Janeza, ki sta z očetom popravljala mrežo in ju je poklical (Mat. 4, 12—22).

Obdano z bregovi in gorami, po katerih je Jezus hodil, pod megli v soncu leži zapadno obrežje Genezarskega jezera. Okolice jezera je že od nekdanj rodovitna in jo tudi danes lepo obdelujejo.

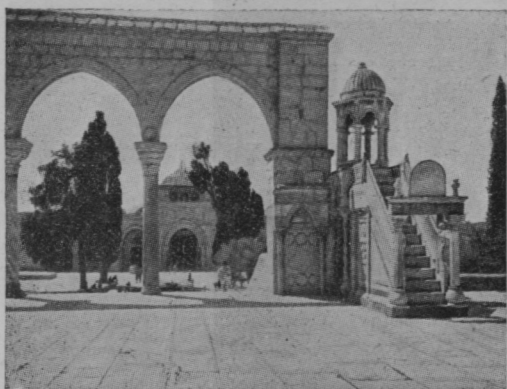
Ob Genezarskem jezeru. Ostanke utrdb, ki so bile postavljene v Kristusovih časih. Služile so Rimljanom za nastanjenje vojakov in stražnice.

Mesto Tiberija na zapadni obali Genezarskega jezera. Tu je stala palača rimskega namestnika in tu je bil obglavljen Janez Krstnik.

Kakor v Kristusovih časih, tako še danes ribiči na isti primitiven način lovijo ribe, v čolnih, ki so že pred 1903 leti bili ravno taki. Dolge mreže vržejo v jezero zgodaj zjutraj, potem jih pa proti poldnevu izvlečejo.

Na prostoru nekdanjega judovskega templja v Jeruzalemu: Desno poletna prižnica, ki jo je postavil Kadi Burhan eddin, zadaj mošeja El-Aksa.

»Jeruzalem, Jeruzalem, ki moriš preroke in kamaš tiste, ki so k tebi poslani, kolikokrat sem hotel zbrati tvoje otroke... Glejte, zapuščena vam bo vaša hiša. Zakaj povem vam, da me odslej ne boste videli, dokler ne porečete: Blagoslovljen, ki prihaja v imenu Gospodovem.«
»Vidite, resnično vam povem, ne bo ostal tu kamen na kamenu, ki bi se ne zrušil.«

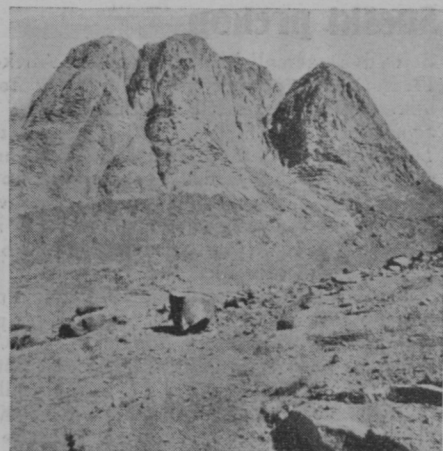
Jeruzalem: Pogled od cerkve sv. groba na mesto. — V ozadju citadela.

V Abesiniji še ni miru.

Abesinska vojna je povzročila velikansko nevarnost za vojno tudi v Evropi, ko so začele države, članice Zveze narodov, neke vrste gospodarsko vojno proti Italiji s sankcijami. Ko je v zadnjih tednih nemški poglavar Hitler odpovedal mednarodni dogovor, se je vojna nevarnost preselila še bolj na Evropo, v Afriki, v Abesiniji pa italijansko-abesinska vojna divja naprej. Italijani so pobili dve veliki abesinski armadi na severni fronti in eno veliko armado na južni fronti. Poveljstvo nad vojniki na severni fronti je sedaj prevzel sam abesinski cesar, na južni fronti pa poveljuje Abesincem ras Nasibu. Italijani zmagujejo, ker imajo najmoderneje priprave in skrbijo za dobre vojaške ceste, poleg tega pa tudi izborna organizirane zveze zaledja s fronto. Abesinci se proti italijanskim modernim bojnim spravam ne morejo ustavljati. Največje breme v borbah nosijo italijanski »askari«, to so vojaki domačini, večinoma Abesinci. — Kakor je japonsko-

Abesinci municijo na fronto nosijo, Italijani jo pa vozijo z avtomobili in celo z aeroplani.

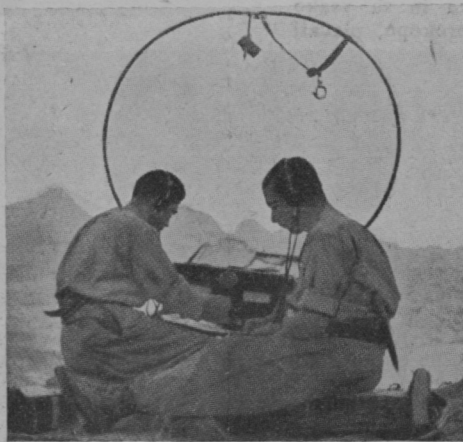

Džebel Musa, gorovje, ki ga Italijani do danes še niso mogli zavzeti.

»Askari«, izredno vzdržljivi in vajeni naporov. Baje jih je dosedaj padlo že 30.000.

kitajski spor sprožil vprašanje združitve rumenega plemena, tako bi italijansko-abesinska vojna mogla povzročiti drugo važno stvar: Združitev vseh črnih narodov za samobrambo. Abesinija je še edina samostojna država črncev, v kateri pa je komaj deseti del zamorcev.

Italijani po radiu poslušajo abesinske razgovore in naročila vrhovnega poveljstva, katera potem uporabljajo v svoje svrhe.

Ras Nasibu. To je sedaj edini med glavnimi poveljniki Abesincev, ki še ni bil premagan. — Vojaške šole je obiskoval na Angleškem in pravijo, da bo edino on še mogel Italijane na južni fronti zadržati in morebiti premagati.

Kitajski vojaki pri svojem bornem obedu.

Najmoderneje strojne puške, skrite v dobro zavarovanih zakopih, uporabljajo Japonci proti Kitajcem.

Kitajska in Japonska.

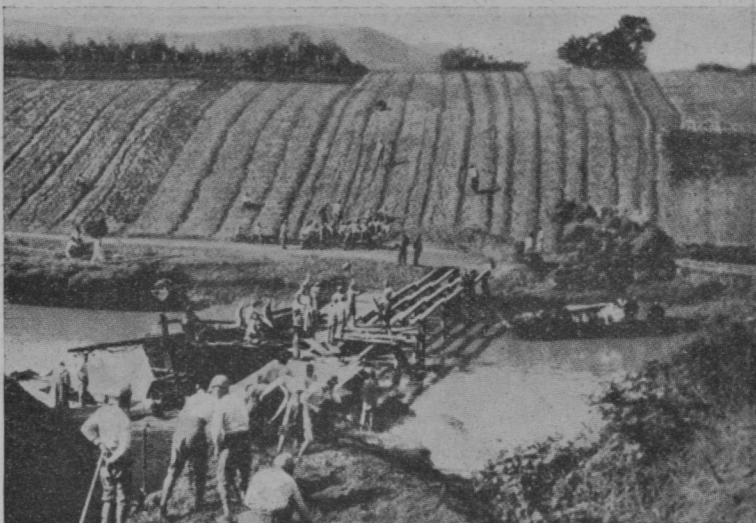
Velikansko kitajsko cesarstvo je l. 1913. razpadlo in že 20 let je minilo, odkar Kitajci nimajo več svojega cesarja. Največja država na svetu postaja počasi plen Japonske in drugih azijskih držav. Japonska se širi na račun Kitajske in to vsled dobro izvežbane vojske. Japonska hoče uresničiti staro geslo rumenega plemena: Združiti vzhodno Azijo in narode, ki tam živijo, v eno državo, ki bo ustrahovala belo pleme. Ta nevarnost ni mala in Japonci bodo geslo uresničili z vso svojo žilavostjo in doslednostjo, ki je bistvena za nje.

Desno:

Strelni jarek, v katerem se branijo Kitajci pred napadi Japoncev. Tako slabih jarkov še niti v svetovni vojni pri nas nismo poznali.

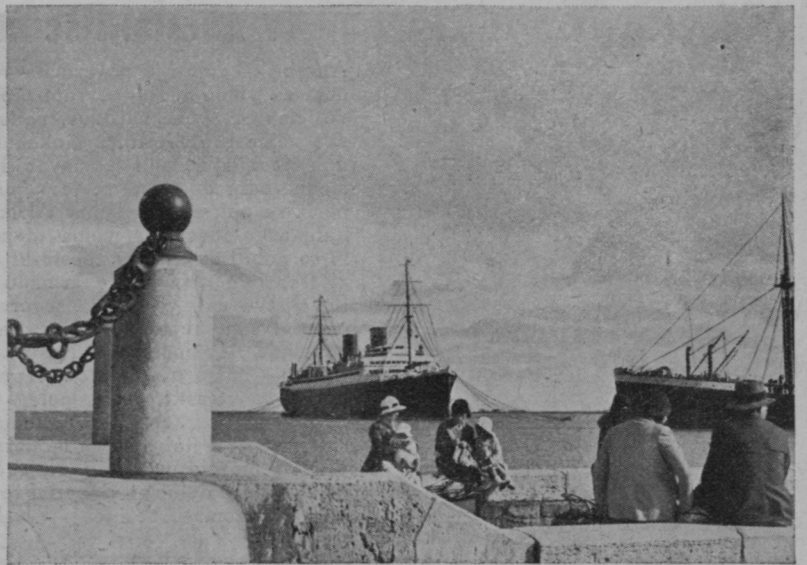
Levo:

Japonski vojaki, izvežbani morda še boljše ko kakšni evropski vojaki, postavljajo most čez neko reko na severnem Kitajskem.

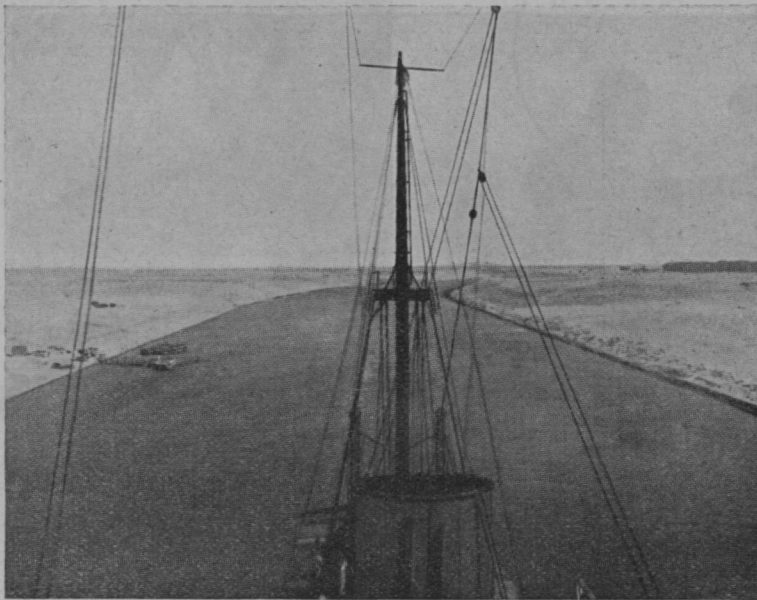

Sueški prekop

deli dva zemeljska kontinenta: Afriko in Azijo. Je 171 km dolg, povprečno 120 m širok ter 12—13 m globok. Prekop se začne pri mestu Port Saidu v Sredozemskem morju in gre skozi jezera Mensaleh, Balláh in Tuusák, ki so deloma izsušena od severa proti jugu do mesta Sueza (ca 40.000 prebivalcev) ob Rdečem morju. — Prekop ima velikanski pomen za svetovno trgovino in promet, saj skrajša pot iz Evrope na Vzhod skoro ali celo več ko za polovico. Predno je bil skopan Sueški prekop, je bila pot iz Marseilla v Bombay dolga 10.560, sedaj pa le 4368 morskih milj. Promet je zato od leta do leta večji. L. 1880. je plulo po prekopu 2026 ladij s preko tri milijone tonami, l. 1900. že 3441 ladij s skoro 10 milijoni tonami, l. 1920. se je število ladij dvignilo že na 4000 ladij s 17 in pol milijona tonami in l. 1932. več ko 5000 ladij z 28,340.000 tonami. Zelo važnega pomena je prekop za Italijane v sedanji italijansko-abesinski vojni. — Lastnica sueškega prekopa je posebna družba (Counduca madesu). Skoro polovica delnic te družbe je v angleških rokah, zelo mnogo jih ima pa tudi Italija. Sueška družba ima velikanske dobičke, ker je treba za vsakega potnika in za vsako kilo tovora, ki ga ladje prevozijo po prekopu, plačati

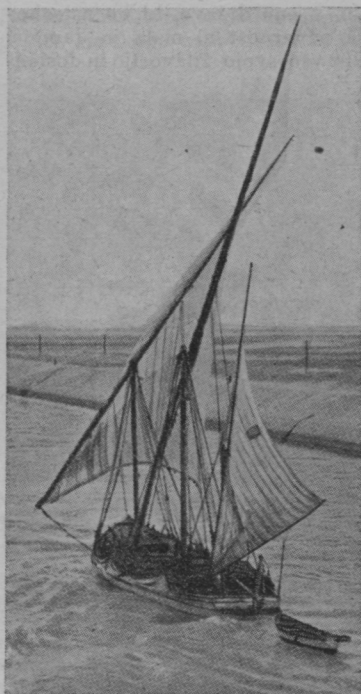
V Port Saidu: Tu se začne kanal.

Sueški prekop je skopan skozi peščeno puščavo.

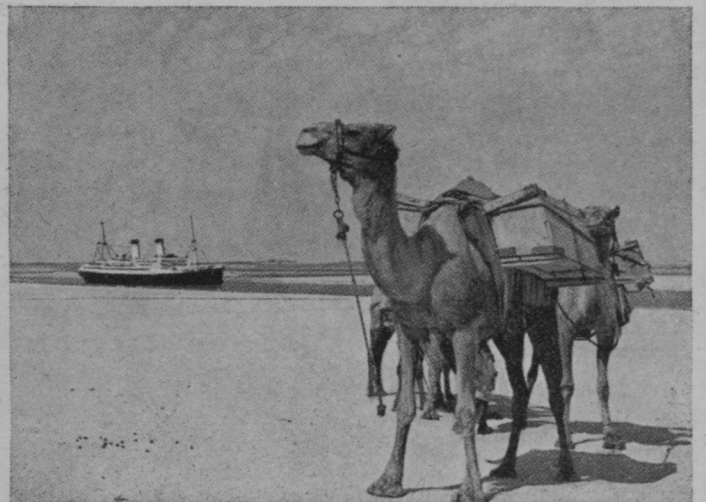

Puščavski pesek zasiplje prekop in stalno ga je treba čistiti.

Poleg velikih ladij vozijo po kanalu tudi male jadrnice.

posebne pristojbine. Tako je na pr. l. 1927. družba dobila na pristojbinah 784 milijonov frankov, od katerih je pa samo 115 milijonov porabila in imela 669 milijonov frankov ali več ko sedem milijard dinarjev čistega dobička. — Stroške ima družba predvsem s čiščenjem. Prekop teče namreč skozi puščavo in vetrovi in nevihte nanesejo v njega velikanske množine puščavskega peska. Pesek bi mogel prekop popolnoma zasipati in zato ga morajo stalno čistiti. Pri čiščenju uporabljajo posebne stroje. — Kako je prekop nastal? Že stari Egipčani so skopali pod faraonom Nehunom več ko polovico prekopa in ko so pozneje Perzijci zasedli kraje okoli današnjega prekopa, so delo dokončali. V časih rimskih cesarjev in njihove nadvlade v Egiptu je prekop propadel in ga je pesek popolnoma zasipal. Nekoliko stoletij po Kristusovem rojstvu so Arabci prekop zopet popravili in so po njem prevžali žito iz Egipta v Arabijo. Zopet ga je v srednjem veku zasipal pesek in šele koncem 17. stoletja je nemški gospodarstvenik Leibnic sprožil misel, naj bi se prekop obnovil. Cesar Napoleon je l. 1799. imenoval posebno komisijo, ki naj bi preštudirala, ali je prekop mogoče obnoviti. Komisija je ugotovila, da to ni mogoče, ker da leži Rdeče morje 10 m višje od Sredozemskega, kar pa seveda ni res. Šele l. 1856. je po zamisli nemškega inž. Negrelija napravil Franzos Lesseps načrte in do l. 1869. skopal prekop.

Moderna ladja v prekopu, ob prekopu pa nosijo tovore »puščavske ladje« — velblodi.